

Od Vlade iz Kanade

SVI SU ZA MIR, JA SAM ZA RAT - RAT UMA DUHA I SLUHA!

Home

Originalci

Galerija

Razno

InfoMAX

Links

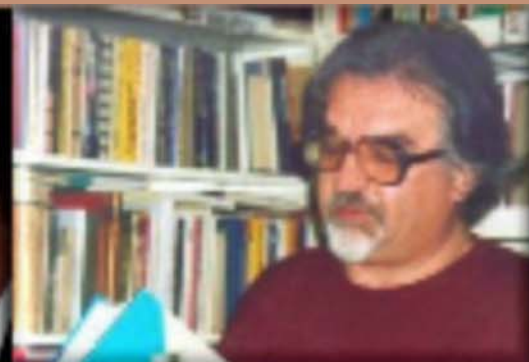
Božić (1992) na jednom bečkom mostu

pod nogama Dunav
tamo negdje daleko
Vukovar

pada snijeg u Beču
Božića 1992-ge
nek' nema Juge!

nisam rođen u sramoti
niti sam je skrivio
a - doživio

Koliki je moj ego?

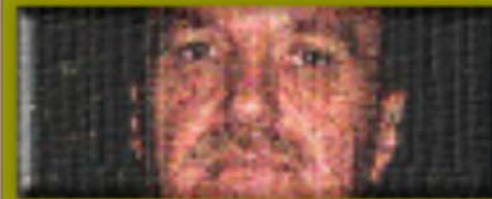
...moja davno pokojna baka nikada nije imala problema sa kontrolom svoga ega. Gotovo sam siguran da za tu riječ nije ni čula, a ja sam u pripremi ovoga članka (OPET!) "Pročešljao" i dosta knjiga i internetskih stranica samo da izbjegnem nepotrebno ponavljanje. Počinjem sa ovim (klikni na slova za originalni članak!): [Ego je slika koju u svom umu imamo o sebi. On neprestano utiče na nas i često preuzima kontrolu nad našim životom ako ga ne koristimo mudro. Ego nas bombardira emocijama, mislima i požudom i sprječava nas da vidimo šta se zaista oko nas dešava. On blokira svijest i mi život provodimo u mislima o onome što je moglo biti...](#)

Odrastao sam u svijetu koji je po svim popularnim tumačenjima i normama današnjice zaostao, a kad se doda i malkice politike, taj svijet mojega djetinjstva ODMAH postaje mračni srednji vijek sa nepreglednom enciklopedijom uglavnom komunjarskih zločina. Riječnik koji se koristi u tome prostoru već decenijama ne pristaje na civilizirane norme AUTOMATSKI svakoga ko pomene takve norme odmah etiketira kao šugonostalgičara i u zločin ogrezloga komunjaru. I to je samo početak svakog dana sve veće liste "naljepnica" za "govornike tamo nekakvih civilizacijskih normi"...

Nakon više od 20tak godina uglavnom klimanja glavom na te tirade velikih demokratskih glasnika demokracije i jedine istine našao sam se usred najcrnje personalne tragedije ostajući u domu mojih snova sam. Istina, ne baš sam već sa mojim sada postarijim Turskim ovčarom, Đonijem.

Otkrio sam da je daljinski sada sasvim u mojoj kontroli. Đoni me duugo gledao i onda šutke popio malo vode i otišao u svoj kut. Prošlo je gorinu dana dok nisam primjetio da me Đonika

Yellow Cantun 2017

Kolumna:

ROBERT Marić

HVALA, ROBERTE

Ja u ZBOGOM /baš svi modeli, načini i jezici/ NIKAKO ne vjerujem ali mi je jasno koliko je Čovjeku nužna promjena i prilagodba novonastalim okolnostima.

Robert Marić je na [OVOJ ADRESI](#) na svoj način dao i javno svima na znanje kako pisanje više nije prva perjanica Njegova djelovanja.

zapravo pogledom pita A KO JE KONTROLIRAO TAJ ISTI DALJINSKI ZADNJIH 20TAK GODINA. I nije čekao odgovor. Nije mu trebao. Meni je uzelo gotovo još cijelu jednu godinu dok nisam shvatio da Đoni nikako ne želi diskutirati na tu temu. Pada mi na pamet da je to od početka bila MOJA tema. I ničija više...

Veliki mir u mome domu je bio natopljen teškom tugom i ja donedavna nisam primjećivao taj BLAGOSLOVLJENI MIR. U MOME DOMU. Počeo sam slušati zidove i udisati svjež zrak sa verande. Sve fotografije su odjednom pjevale ŽIVOT koji jest i koji je na velikim i spontanim osmjesima ostavio vječni trag sam u sebi i svijetu koji ga je okruživao. Nisam više prizivao moju Ljubav čije tijelo nije stiglo zadaviti svoj četvrti kancer: Ona je bila i ostala tu, evo ti tišine dušo moja, udahni. Spusti loptu danas, nema gledališta, nema protivnika, nema nikoga. Ako ne primjetiš ništa, primjetio si sve; ako ne osjetiš ništa sve ćeš osjećati...

Zahvalim Nebu i misao mi odmah "zapne" na sinoć gotovo teško uvrijeđenog, gotovo doživotnog mi prijatelja: kaže mi kako si onomad na internetu mogao napisati da ja ne želim poklon od tebe?!?

Ovaj put sam odmah skužio: čovjek je nešto pročitao i kako ja uvijek svoje pisane riječi jasno potpisujem svojim punim imenom i prezimenom ON je povukao MAT kontra mene MOJIM vlastitim riječima...

Ona je bila i ostala tu, evo ti tišine dušo moja, udahni. Zamisli... Duugo, duugo sam ovakve "matove" doživljavao "stomačno" najprije, a onda sam kopao do nemogućeg i besmisla da objasnim Čovjeku. Tek onda sam mogao POKUŠATI nešto objasniti prijatelju (ako bi išta od Čovjeka ostalo za stolom)...

Ne bih u detalje njegova pitanja ali on je bio snažno osokoljen što me "uhvatio" u lupetanju o njemu i to javno i, eto, biće velikodušan pa mi neće lupiti jednu iza ušiju, a još manje ga zanimaju psovke. Jer je on školovan čovjek...

Ona mi prođe ispred očiju i ja udahnem mirno i duboko. Pomislim da Čovjeku kažem kako sam oko Božića bio NA ISTOVJETAN NAČIN optužen i sa velikim gnušanjem odbačen od čovjeka koji nikakve sumnje nema da ja sa mojim člancima njega činim bolesnim, a neki moji pisani navodi ga čine da se osjeća i krivim... O, da – i mala sitnica: baš sam njega konkretno pitao KAKO je moguće da ozbiljni,iskusni, visokoškolovalani i inteligentni ljudi iz mojega PISANJA doslovce fiksiraju nešto što NE POSTOJI. KAKO su našli SEBE u mojim riječima koje apsolutno ne identificiraju ne samo bilo kakvo ime-prezime-brojke i itd. već se bave gotovo ekskulzivno introspektivnom panoramom aktivnoga razmišljanja u MOJOJ AKTUALNOJ koži i životnom momentu...

E, baš ovdje bih ja sada TREBAO objasniti, pa i dokazati, da ta DVA čovjeka doista postoje i onda u tim dokazima da smjestim pikanterije detalja koje razumiju tračologiju, a da ne pominjem sočnosti možebitno različitih nacija, religija, političkih opredjeljenja, pa onda redom tako...

Ništa od toga jer mi OPET Ona prođe ispred očiju i ja udahnem mirno i duboko. I tako ću do svoga kraja na oovome svijetu.

Vama koji ste Robertov apsolutno organski originalan rad pratili svih ovih godina ZAHVALJUJEM uvjeren kako Robertova riječ tek započinje svoj put Dobrog Duha i Namjere.

Velika mi je personalna čast i sasvim nemjerljivo zadovoljstvo što sam iz prvih redova mogao pratiti Robertov maestralan rad, razmišljanje i nastup.

Moj život je BOGATIJI u mnogočemu samim ovim činjenicama.

Kako god zvučalo meni je dobro poznato da Robert ne voli panegirike niti ovakve riječi koje ste upravo pročitali pa zato skraćujem: mogao sam sve ovo prešutjeti Veliki dragi Meštre, ali sam namjerno zapisao kako nebi neka "kafanska svraka" interpretirala ono što ja mislim, vjerujem i osjećam o Tebi i Tvome radu. HVALA i gotovo 30tak tisuća naših čitatelja ove stranice kao svjedocima i suučesnicima jer na ime Tvojih riječi NIKADA nije bilo žalbe.

Hvala Tebi, hvala Bogu!

VIŠE ➔

Najkraće & najbrže:

- Ova stranica je i dalje kompletno EKSPERIMENTALNA.
- RAD NA OVOJ STRANICI i kreativni i tehnički NIKADA NIJE ZAVRŠEN.
- Sa najvećim ponosom ističemo da Duh ove stranice nikada nije i neće pripadati jednoj političkoj partiji, jednoj religiji ili jednoj BILO KOJOJ ogradi.
- POKLON: Radomir Konstantinović FILOSOFIJA PALANKE, kompletna knjiga [pdf 32Mb](#) ili [HQ 152.5Mb](#)
- Nikada nisam vjerovao da ću morati dokazivati da sam živ. Desilo se...

Nije bilo lako, ali sam se PROBUDIO – ja volim svoje pisanje i provincijskim zlodusima neka je na volju šta god pomisliti hoće. Bog jeste veliki i DOISTA svako ima i pravo i šansu da čuje i razumije šta god zamisli. Ja se glasno, javno i sa punim potpisom ZAHVALJUJEM na lekcijama agresivnog primitivizma: gospodo koje su moje riječi "razboljele" HVALA VAM što ste u vašom reakcijom prisilili moj raspušteni ego da se odluči šta mu je činiti ubuduće. Hvala vam što ja NE PLAĆEM za propuštenim jer gledam koliko sam samo vremena sebi uštedio na potpuno bespredmetna objašnjavanja egu koji nezahvalno odmah traži još. Hvala vam što sam SAM SA SOBOM ganjajući promašaje VAŠEGA ega "naletio" na svoj vlastiti!, i onda, ne mogavši uteći iz cijele situacije sreli smo se u ogledalu! Mome!

I koliki mi je, pitaš? Taj MOJ ego. Nema mjere za to podmuklo i vječno prisutno "NEŠTO" u nama. Nema ni lijeka. Niko ozbiljan i ne pokušava da ponudi nekakav alat ozbiljne kontrole. Ipak, (sa)znate li Vi šta doista želite, volite i vjerujete ego postaje vrlo pitomi saveznik...

A Ona je i bila i ostala tu, evo ti tišine dušo moja, udahni.

Kao i vazda prije,

uz najčestite pozdrave

[Ovakvi smo bili na samom početku](#)

[Zakonski uvjeti korištenja ove stranice](#)

[Ovako smo izgledali do aprila 2013](#)

[E-MAIL me!](#)

- ...na kraju balade je uvijek neka - šansona. Garant "narodnjačka"...

NASLOVNE PRIČE, arhiva

[YC00A](#)*VK001*VK002*VK003*VK004

06. 2017*07. 2017*08. 2017*09. 2017

[12. 2017*02.2018*03.2018](#)

[Zbirka staroga i objavljenoga](#)

Copyright© 1995-2016 Vladimir Kreća and Independent Authors